A TO Z INDIA

English & Tamil Monthly Magazine
Volume 06 • Issue 04
November 2022

Rs 65/-

05

Mahakal Lok corridor
Ujjain, Madhya Pradesh

9 788193 509302

Indian Culture ● Indian Art ● Indian Lifestyle ● Indian Religion

Submit your artwork, articles & essays to the
e.mail id: editor.indira@gmail.com

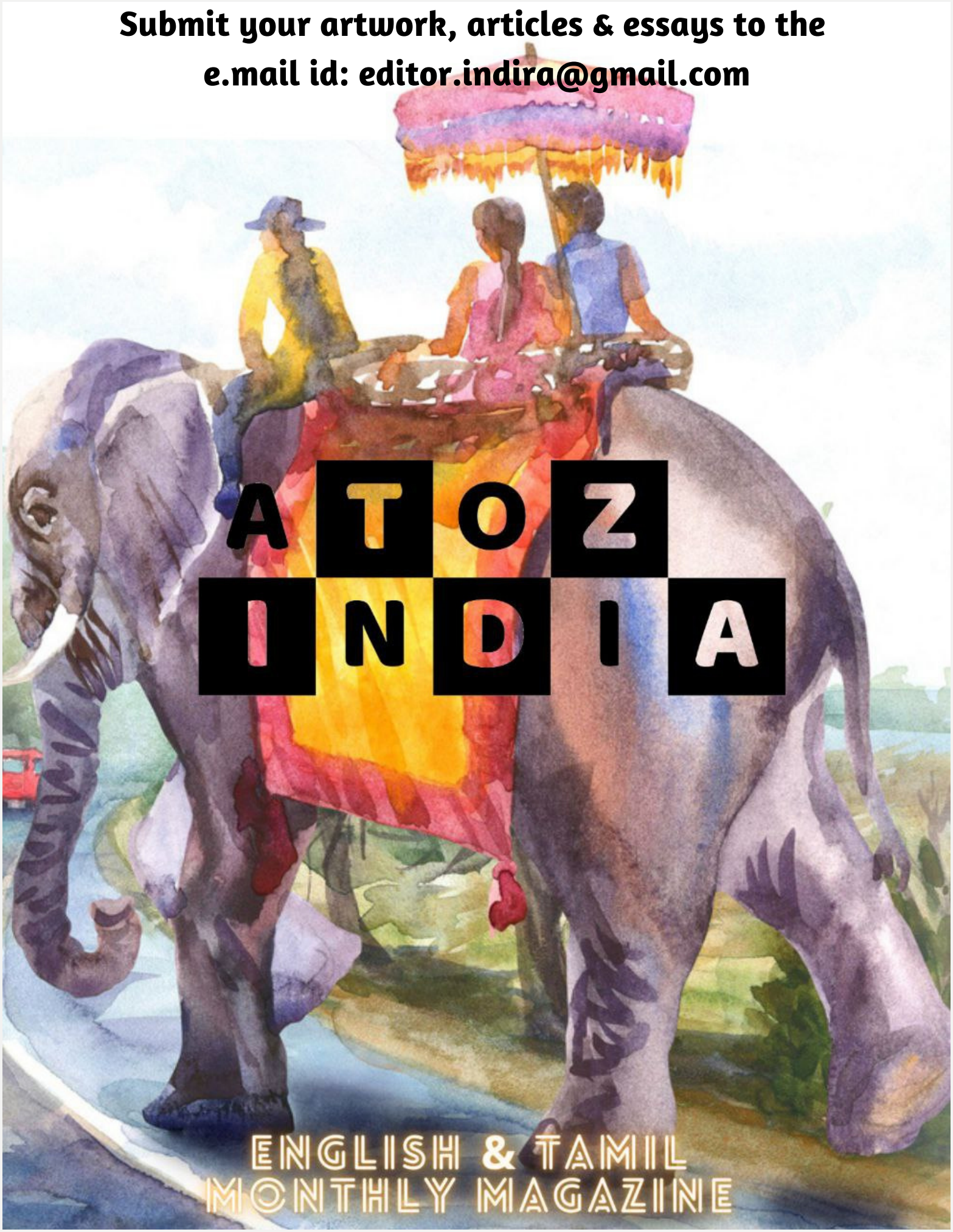

inside

04

FROM THE EDITOR'S DESK: GURU NANAK JAYANTI (553TH BIRTH ANNIVERSARY OF GURU NANAK)

Guru Nanak (1469-1539 C.E.) was the founder of the religion of Sikhism and the first of the Sikh Gurus. His birth is celebrated worldwide on the day of Kartik Purnima as per Hindu lunar calendar. Guru Nanak, Gurpurab or Guru Nanak Jayanti celebrates the birth of the first Sikh Guru, Guru Nanak, who laid the foundation of Sikhism.

05

UJJAIN, MADHYA PRADESH: MAHAKAL LOK CORRIDOR

Prime Minister Narendra Modi inaugurated the first phase of the 'Shri Mahakal Lok' corridor in Madhya Pradesh's Ujjain on Tuesday evening (October 11).

A TO Z INDIA: Editorial Address

FROM THE EDITOR

A TO Z INDIA magazine covers the Indian through his art, culture, lifestyle, religion, etc. This magazine gives an insight into the life of Indians from an angle uncovered by others. Turn to find out what it is about and to immerse yourself into an entirely different culture.

Publication Team:

EDITOR: Indira Srivatsa

ASSOCIATE EDITOR: Dwarak, Srivatsa

EDITORIAL CONSULTANTS: Santha, Bhavani, Srinivasan

REPORTING: Raghavan

PHOTOGRAPHY: Adithyan

GRAPHICS ENGINEER: Chandra

Editorial Office:

E002, Premier Grihalakshmi Apartments,
Elango Nagar South,
Virugambakkam,
Chennai - 600092,
Tamil Nadu, India.

Communication Details:

MOBILE: +91-7550160116

e.mail id: editor.indira@gmail.com

Disclaimer:

A TO Z INDIA Magazine has made a constant care to make sure that content is accurate on the date of publication. The views expressed in the articles reflect the author(s) opinions.

From the Editor's Desk: Guru Nanak Jayanti (553th Birth Anniversary of Guru Nanak)

This editorial talks about the Significance of the sacred day of Gurpurab: Guru Nanak Jayanti

Guru Nanak (1469-1539 C.E.) was the founder of the religion of Sikhism and the first of the Sikh Gurus. His birth is celebrated worldwide on the day of Kartik Purnima as per Hindu lunar calendar. Guru Nanak, Gurpurab or Guru Nanak Jayanti celebrates the birth of the first Sikh Guru, Guru Nanak, who laid the foundation of Sikhism.

It is one of the most important festivals for Sikhs and is celebrated all over the world. This year Gurpurab will take place on November 8. Celebrations go on for three days and devotees visit Gurdwaras, seeking the blessings of Guru Nanak, eat langar and decorate their homes with diyas and lights. The festival serves as a reminder to devotees to follow the teachings and serve people.

Guru Nanak's birth is celebrated on the day of Kartik Purnima as per Hindu lunar calendar. The tithi begins at 04:15 pm on November 07 and ends at 04:31 pm on November 08, 2022. Celebrations start at Amrit Vela or between 3 am to 6am, when devotees recite hymns followed by kirtan or recital of scriptures. Akhand Path or a 48-hour non-stop reading of the Guru Granth Sahib at gurudwaras is held two days prior to the festival. Devotees carry a palanquin of the holy book and sing prayers. Special langars are organised which are open to devotees from all faiths. It features the signature Kada Prasad made using flour, ghee and sugar.

Waheguru ji! (Guru Nanak Jayanti on Tuesday, November 8, 2022 - 553th Birth Anniversary of Guru Nanak)

Indira Srivatsa

Editor | A TO Z INDIA
editor.indira@gmail.com
+91-7550160116

Ujjain, Madhya Pradesh:

Mahakal Lok corridor

✍️ Vijay

Prime Minister Narendra Modi inaugurated the first phase of the '**Shri Mahakal Lok**' corridor in Madhya Pradesh's Ujjain on Tuesday evening (October 11).

After Vishwanath temple in Varanasi and the Kedarnath shrine in Uttarakhand, Mahakal temple is the third 'jyotirlinga' site to see a major upliftment exercise. The Rs 800-crore Mahakal corridor is four times the size of the Kashi Vishwanath corridor, which the PM had inaugurated late last year.

Why does the Mahakal temple in Ujjain hold a high significance in Hinduism? Here I explain.
Puranas say that Lord Shiva pierced the world as an endless pillar of light, called the jyotirlinga. There are 12 jyotirlinga sites in India, considered a manifestation of Shiva. Besides Mahakal, these include Somnath and Nageshwar in Gujarat, Mallikarjuna in Andhra Pradesh, Omkareshwar in Madhya Pradesh, Kedarnath in Uttarakhand, Bhimashankar, Triyambakeshwar and Grishneshwar in Maharashtra, Viswanath at Varanasi, Baidyanath in Jharkhand, and Rameshwar in Tamil Nadu.

Mahakal is the only jyotirlinga facing the south, while all the other jyotirlingas face east. This is because the

Ujjain, Madhya Pradesh:

Mahakal Lok corridor

✍️ Vijay

direction of death is believed to be the south. In fact, people worship Mahakaleshwar to prevent an untimely death.

A local legend says that there once was a king called Chandrasena who ruled Ujjain and was a Shiva devotee. The Lord appeared in his Mahakal form and destroyed his enemies. Upon the request of his devotees, Shiva agreed to reside in the city and become its chief deity.

The Mahakal temple finds a mention in several ancient Indian poetic texts. In the early part of the Meghadutam (Purva Megha) composed in the 4th century, Kalidasa gives a description of the Mahakal temple. It is described as one with a stone foundation, with the ceiling on wooden pillars. There would be no shikharas or spires on the temples prior to the Gupta period. The city of Ujjain was also one of the primary centres of learning for Hindu scriptures, called Avantika in the 6th and 7th centuries BC. Later, astronomers and mathematicians such as Brahmagupta and Bhaskaracharya made Ujjain their home.

Also, as per the Surya Siddhanta, one of the earliest available texts on Indian astronomy dating back to the 4th century, Ujjain is geographically situated at a spot where the zero meridian of longitude and the Tropic of Cancer intersect. In keeping with this theory, many of Ujjain temples are in some way connected to time

Ujjain, Madhya Pradesh:

Mahakal Lok corridor

✍️ Vijay

and space, and the main Shiva temple is dedicated to Mahakal, the lord of time. In the 18th century, an observatory was built here by Maharaja Jai Singh II, known as the Vedh Shala or Jantar Mantar, comprising 13 architectural instruments to measure astronomical phenomena.

It is said that during the medieval period, Islamic rulers gave donations to priests for offering prayers here. In the 13th century, the temple complex was destroyed by Turk ruler Shams-ud-din Iltutmish during his raid on Ujjain. The present five-storeyed structure was built by the Maratha general Ranoji Shinde in 1734, in the Bhumija, Chalukya and Maratha styles of architecture. A century later, its marble walkways were restored by the Scindias.

PM Modi in Ujjain:

'Mahakal Lok' corridor was inaugurated by PM Modi. This corridor is 900-metre-long, one of the largest such corridors in the country. Corridor spreads around the old Rudrasagar Lake which has also been revived as part of project. Mahakaleshwar temple is one of the 12 'jyotirlingas' in the country. Two majestic gateways - Nandi Dwar and Pinaki Dwar - separated by a short distance have been erected.

Prime Minister Narendra Modi dedicated to the nation the first phase of the 'Shri Mahakal Lok' corridor in Ujjain on Tuesday evening (October 11). It was a mega event, in which PM Modi inaugurated the first phase of Mahakal temple corridor project in Ujjain, Madhya Pradesh.

"Prime Minister Modiji dedicated to the nation the first phase of Mahakal Lok. It was a memorable moment for all of us. The entire state was waiting for that moment and we all participated in the event in some way or the other," Madhya Pradesh Home Minister Narottam Mishra said on Monday. Chief Minister Shivraj Singh Chouhan on Sunday took a round of the Mahakal Lok and reviewed preparations for the event. After visiting the Mahakaleshwar Temple and Mahakal Lok, the mystic and amazing premises should make a permanent place in the hearts of the people, Chouhan said.

Why is so much buzz over 'Mahakal Lok' corridor:

The Mahakal Lok corridor is more than 900-metre-long. It is one of the largest such corridors in the country. The corridor spreads around the old Rudrasagar Lake which has also been revived as part of the redevelopment project around the famous Mahakaleshwar Temple, one of the 12 'jyotirlingas' in the country which attracts a large number of devotees. Two majestic gateways - Nandi Dwar and Pinaki Dwar - separated by a short distance have been erected. The gateways have been erected near the starting point of the corridor. It winds its way to the temple's entrance and offers an aesthetic view along the way. A colonnade of 108 ornate pillars made of intricately carved sandstones, gushing fountains and a running panel of more than 50 murals have also been erected. The murals depict the stories from the 'Shiv Puran' are among the major highlights of the Mahakal Lok. The grand event is part of the Rs 856 crore Mahakaleshwar Temple corridor development project. The first phase of 'Mahakal Lok' has been developed at Rs 316 crore.

Cultural India:

Nandi - A symbolism of eternal waiting

✍️ Bhavani

Nandi is a symbolism of eternal waiting, because waiting is considered the greatest virtue in Indian culture. One who knows how to simply sit and wait is naturally meditative. He is not expecting Shiva to come out tomorrow. He will wait forever. That quality is the essence of receptivity. Nandi is Shiva's closest accomplice because he is the essence of receptivity. Before you go into a temple, you must have the quality of Nandi – to simply sit. You are not trying to go to heaven, you are not trying to get this or that – you go inside and simply sit. So, just by sitting here, he is telling you, "When you go in, don't do your fanciful things. Don't ask for this or that. Just go and sit like me."

People have always misunderstood meditation as some kind of activity. No, it is a quality. That is a fundamental difference. Prayer means you are trying to talk to God. You are trying to tell him your vows, your expectations, or whatever else. Meditation means you are willing to just listen to existence, to the ultimate nature of creation. You have nothing to say, you simply listen. That is the quality of Nandi – he just sits, alert. This is very important: he is alert. He is not sleepy or sitting in a passive way. He is sitting very active, full of alertness and life, but no expectation or anticipation. That is meditation. Just waiting, not for anything in particular.

If you just wait without doing your own thing, the existence will do its thing. Meditation essentially means the individual person is not doing his own thing. He is just there. Once you are simply there, you become aware of the larger dimension of the existence, which is always in action. You become aware that you are a part of it. Even now, you are a part of it. But becoming aware that "I am a part of it" is meditativeness. Nandi is the symbolism of that. He reminds everyone, "You must sit like me."

Bhojpur, Raisen District of Madhya Pradesh:

Bhojeshwar Temple - Dedicated to Lord Shiva

✍️ Bhavani

Bhojeshwar Temple dedicated to Shiva was built during the reign of Parmara ruler Bhoja in the village of Bhojpur, Raisen District of Madhya Pradesh in 11th Century CE. It however remained incomplete. It has one of the largest Shiva lingam in India.

As per legends, the original temple in this place dates back to the Mahabharata era. Raja Bhoja rebuilt and expanded it. Bhoja was a great patron of art, architecture and literature. He is also credited with foundation of the city of Bhojpal now called Bhopal, the present capital of Madhya Pradesh.

The massive Bhojeshwar Shiva temple was commissioned on the banks of a man made lake with a massive Shiva lingam measuring 7.5 feet (2.3 m) in height and 17.8 feet (5.4 m) in circumference. It is set on a square platform, whose sides measure 21.5 feet (6.6 m). The total height of the lingam, including the platform is over 40 feet (12 m)! This makes it the tallest in the country.

It appears that the construction work stopped abruptly. The reasons are not known, but historians speculate that the abandonment may have been triggered by a sudden natural disaster, a lack of resources, or a war. Because the temple was never completed, it lacks a dedicatory inscription.

Our country India:

Diverse Cultural Heritage of India

✍️ Salil Saroj

By Salil Saroj
New Delhi
Email: salilmumtaz@gmail.com

The Indian tradition of music, dance and drama are at the very core of our civilization. The essence and quality of any civilization is gauged by the cultural and artistic interests of its people. The Indian civilization with its glorious cultural heritage and rich tradition in the fine arts is universally recognized. We, as the inheritors of this tradition, must not only take pride in it but also do all we can to preserve and pass on the same to the younger generations.

Our country has a rich and diverse cultural heritage, indicative of the inner strength and resilience of our civilization. There is hardly a region or valley or mountain or a sea-coast or a plain in India which does not vibrate with the sound of our characteristic folk dances and music. The themes of these dances are simple and rooted in the lives of our common people.

Our classical dances, on the other hand, had a very close linkage to religion and faith. They have evolved through many centuries and have given continuity to the Indian cultural tradition that has shown vibrancy in constantly adapting itself to new conditions and assimilating new influences. However, we have always felt the need to bring our classical art forms closer to the people so that they have a better appreciation of the cultural heritage of our county.

Music, it is said, is nourishment for the soul. It is one of the most civilizing influences on man. It brings forth the divinity in man and is indeed a path to God. Music also has a unifying influence as it knows no boundaries. Every emotion of man finds expression in music—whether it is joy, grief or valor. However, there is a practical side to music too. And in this context I am reminded of what our late President, Dr. Sarvepalli Radhakrishnan once said:

"The true purpose of music is not only to give pleasure to the senses, or instruction to the mind, but to convert your whole being and lift it above sorrow, above enchantments and disenchantments of this world. In the world of music, you build a shrine of beauty and when you once worship that, you come back to the better inspired for doing practical work. That is the true purpose of music."

Indian music is quite rich and varied and has had an unbroken history of growth and development. Our music has been subject to various internal and external influences and has, as a result, undergone many changes through the ages. In ancient India, music was inextricably interwoven with the devotional and ritualistic side of life and had, therefore, close association with the temple. It was mainly on account of its devotional and emotional appeal that the common people valued music. The music of our saints and sages has also helped us preserve the equilibrium in society and righteousness in the individual. Music has also been the greatest vehicle of Bhakti and sages and saints have reached divinity through music.

A society which ennobles fine arts cannot be base or vulgar. It is only by encouraging fine arts that we can enrich the life of fact; nothing narrow or selfish can co-exist with a true exponent of the arts. There is no doubt that life will become soulless and devoid of all beauty, charm and grace, if it is divorced from the appreciation and enjoyment of fine arts. Art should not merely entertain, but inform, educate and motivate the people. It is the duty of artists to bring the people together and fill their lives with higher social aims.

Our country India:

Diverse Cultural Heritage of India

✍️ Salil Saroj

By Salil Saroj
New Delhi
Email: salilmumtaz@gmail.com

Indian art and culture has flourished and flowered, not only because of its richness and variety, but also because of its interaction with other cultures. There has been a synthesis between various cultures, between the local and the universal and between the past and the present.

It is only when we recognize the wholeness of our existence and life around us that we are able to arrive at a correct picture. We cannot and must not categorize human beings or life into various segments, whether it is economic or cultural, material or spiritual, functional or aesthetic, intellectual or emotional. It is only the whole package together that makes a human being. India is what she is today, because fine arts were kept alive here as a part of the very life of our people. We have to so use the legacy of our past as to be of help in carving out a great future for India.

Mandya, Karnataka:

Nambi Narayana temple

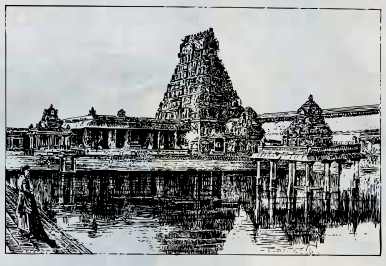

✍️ Padmanabhan

This temple is located in Mandya. It is 1000 years old and the lord is seen in a handsome tall standing posture. This is one of the Pancha Narayana temples and is now referred to as Thonnur. The temple was renovated by Ramanuja during his exile from Srirangam. The idol and the sanctum are over 5500 years old and dates back to the Dwapara Yuga. Ramanuja built new mandapas outside the sanctum and renovated and consecrated the temple.

About the Temple:

Fearing the Chola King Kulothunga; Ramanujacharya, the saint-philosopher, who propounded the Vishistadvaitha philosophy had fled Srirangam in Tamil Nadu. Due to the torment and trauma he had encountered, he decided to take refuge at Thonnur, a small village near Melkote in Pandavapura taluk of Mandya district. Many scholars give different versions about how long he stayed there, but it seems that he had a lengthy sojourn here going by many events and legends connected with him. Bittideva, the Jain King of the Hoysala dynasty, was attracted by Ramanujacharya's teachings and became a Vaishnavite and called himself Vishnuvardhana. It is said that Thonnur became the second capital of Hoysalas during this period. The two temples here are the Nambi Narayanaswamy Temple and the Venugopalaswamy Temple. The Nambi Narayanaswamy temple got its name as Lord Narayana graced Nambi, a disciple. This temple was constructed in the 12th century AD during the regime of Vishnuvardhana to commemorate his victory over the Cholas at Talakadu. According to an inscription, Suragi Nagaiah, one of the generals of King Vishnuvardhana, built this shrine. The temple has a Navaranga, a Maharanga Mantapa, an Ardha Mantapa, a Shukanaasi, a Garbha Griha (Sanctum Sanctorum) and a big Paataalankana.

To the right of Narayanaswamy, there is an image of Lakshmi. Gadha (Mace) and Padma are found on the upper hands. Sridevi and Bhudevi flank the nine-foot high main deity on the right and left sides respectively. The images of Narayanaswamy, Sridevi and Bhudevi are carved out of a single stone. In Navaranga, among other pillars, four are in soft stone. The remaining is in granite. Ornate designs of flowers and beads are carved on these pillars. According to experts, the four similar soft stone pillars were forerunners to the pillars found in Belur and Halebeedu temples. The images of Astadikpaalakaas are also found here. The Ardhamantapa has the padukaas of Ramanujacharya.

The Vimana of the shrine is in Dravidian style and built of mortar. Fifty pillars adorn the Maharanga Mantapa. The Paataalankana has 40 octagonal-faced pillars. 45 feet high Garudagamba lies in front of this shrine. Some scholars are of the opinion that the Paataalankana and the Maharangamantapa are subsequent additions.

The Venugopalaswamy Shrine, located opposite to the Nambi Narayanaswamy Temple, has a basadi-like Gopuram. Mandya district has many temples built in Hoysala style. But shrines in Thonnur are special, as they are built in Chola style. It is said that many Tamilians settled here after Ramanujacharya's arrival. Probably, this factor might have influenced temple construction in a particular style.

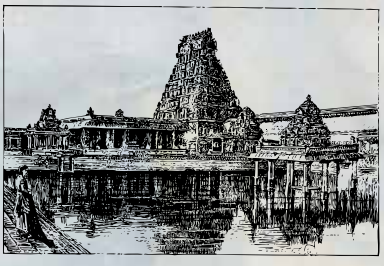

Mandya, Karnataka:

Nambi Narayana temple

✍️ Padmanabhan

Ramanujacharya:

After leaving Srirangam in Tamilnadu, Sri Ramanuja sought asylum in this place. He was received with all respects by one of his disciples Thondnur Nambi. The place was then under the rule of one Pittidevan. He was staunch Jain. When Thaondanur Nambi visited him, he found the palace and all apartments plunged in darkness. The king told Nambi that his daughter was possessed of a ghost and his Jain Gurus could not cure her. Nambi assured the king that his Guru Ramanuja will drive the ghost away by holding his daughter. The king was happy and promised that he would embrace Vaishnavism if the Guru saved the daughter. The king and the queen received him with all courtesy. The Acharya spilled the water from his kamandala on the face of the princess. She fell fainted but rose up with a clear face, completely free from the ghost effect. Pittidevan and his wife became Ramanuja's disciples. Sri Ramanuja renamed the king Vishnuvardan. Following the king, many shifted to Vaishnavism. Vishnuvardan built many Vaishnava temples as desired by the Guru. Temples for Belur Thalaikat Keerthi Narayana, Kodagu Veera Narayana and Melukot Seluva Narayana are a few among them, all speaking volumes of architectural beauty. They challenged him for a debate which he accepted. He faced 12,000 Jains from behind a curtain where Sri Ramanuja took the form of 12,000 hooded Adisesha and replied every objection raised by the Jains and defeated all the 12,000 Jains.

||Om Sri Nambi Narayana Namaha||

காட்பாடி அருகே, வேலூர் மாவட்டம்:

வள்ளிமலை - ஒரு சமணத் தலம்

✍️ சிவ சங்கர்

வள்ளி வாழ்ந்த இடம் என்று சிறப்புப் பெறும் இந்த வள்ளிமலைக் கோவில் வடக்கு ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வாலாஜா பகுதிக்கு அருகே அமைந்துள்ளது. இந்த கோவிலின் மூலவர் தெய்வமாக வள்ளி, தெய்வானையுடன் முருகன் காட்சி அளிக்கிறார்.

புராண வரலாறு:

சமண சமயத்தில் 23 வது தீர்த்தங்கரராகத் திகழ்ந்தவர் பார்சுவநாதர். இவர் முக்குடையின் கீழ் அமர்ந்த நிலையிலும், நின்ற நிலையிலும் சிற்பங்களாக வடிக்கப் பட்டுள்ளார். முக்குடைக்குக் கீழ் ஏழு தலைகளைக் கொண்ட நாகம் இவருக்கு அரணாகக் காட்டப்படுகிறது. எனவே இவரை பார்சுவநாதர் என்று கூறுவர். இவரது பாதுகாவலர்களாகவும் அவர்களின் சாசனா தெய்வமாகவும் விளங்கியவர்கள் பத்மாவதி இயக்கியம்மனும், இயக்கன் தர்னேந்திரனும் ஆவர். சிற்பங்களில் பத்மாவதி இயக்கியம்மன் சற்று ஒய்யாரமாக அமர்ந்த நிலையில் தனது வலது காலை சற்று தூக்கி அமர்ந்துள்ள நிலையில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. தனது வலது கையை அபய முத்திரையுடன் தூக்கிய தனது இடது காலின் மேல் வைத்த நிலையில் காணப்படுகிறது.

இச்சிற்பம் வேலூர் மாவட்டம் காட்பாடி அருகே அமைந்துள்ள வள்ளிமலையில் காணப்பட்ட சமண பெண் தெய்வமாகிய பத்மாவதி இயக்கியம்மன் ஆகும். வள்ளிமலை ஒரு சமணத் தலமாக விளங்கிய ஒன்று. இங்கு குடவரைச் சிற்பங்களும் உள்ளன. இதன் காலம் பொ.ஆ. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு என்பர். கழுகு மலையிலும் பத்மாவதி சிற்பம் ஒன்று காணப்படுகிறது.

அமர்ந்த நிலையில், நான்கு கரங்களுடன் பாறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பத்மாவதி வழிபாடு பொ.ஆ. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை காணப்படுகின்றது. அதன்படி இத்தலத்தில் வளர்ந்த வள்ளி, முருகனை கணவனாக அடைய விரும்பி, திருமால் பாதத்தை வைத்து வழிபட்டாள். கன்னிப்பருவத்தில் அவள் தினைப்புனம் காக்கும் பணி செய்தாள். அங்கு வந்த முருகன், வள்ளியைத் திருமணம் செய்ய விரும்பினார். இதையறிந்த வள்ளியின் வளர்ப்பு தந்தை நம்பிராஜன், திருத்தணியில் முருகனுக்கு முறைப்படி வள்ளியை திருமணம் செய்து கொடுத்தார். நம்பிராஜனின் வேண்டுதலுக்கு இணங்க இங்குள்ள குன்றில் முருகன் எழுந்தருளினார்.

கோவில் அமைப்பு வள்ளிமலைக் கோவிலிலின் கருவறையில் முருகன் வள்ளி, தெய்வானையுடன் காட்சி தருகிறார். வள்ளி குறவர் வேடர் குலத்தில் வளர்ந்ததால் அர்த்தஜாம பூஜையில் தேனும், தினை மாவும் நைவேத்யமாக படைக்கப்படுகிறது. வள்ளி வாழ்ந்த இடம் என்பதால் அவளது பெயரிலேயே இத்தலம் அழைக்கப்படுகிறது. அடிவாரம் மற்றும் மலைக்கோவிலில் குமரி வள்ளிக்கு தனி சன்னதி இருக்கிறது. வள்ளி கையில் பறவை விரட்ட பயன் படுத்தும் உண்டி வில், கவண் கல் வைத்திருக்கிறாள். முருகன், வள்ளியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த போது அங்கு நம்பிராஜன் வந்து விட்டார். எனவே முருகன் வேங்கை மரமாக உருமாறி தன்னை மறைத்துக் கொண்டார். இந்த மரமே இத்தலத்தின் விருட்சமாக இருக்கிறது.

காட்பாடி அருகே, வேலூர் மாவட்டம்:

வள்ளிமலை - ஒரு சமணத் தலம்

✍️ சிவ சங்கர்

அருணகிரிநாதரால் திருப்புகழ் பாடப்பெற்ற தலம் இது. மலைக் கோவிலில் கொடி மரத்திற்கு எதிரே விநாயகர் இருக்கிறார். முன் மண்டபத்தில் நவவீரர்கள், நம்பிராஜன் இருக்கின்றனர். இங்கிருந்து சற்று தூரத்திலுள்ள வனத்திற்குள் வள்ளி பறவைகள் விரட்டிய மண்டபம், நீராடிய சுனை, மஞ்சள் தேய்த்த மண்டபம், முருகன் நீர் பருகிய குமரி தீர்த்தம் என்னும் சூரிய ஒளி படாத தீர்த்தம் ஆகியவை உள்ளன. யானையாக வந்து வள்ளியை பயமுறுத்திய விநாயகர், மலை வடிவில் இருக்கிறார். இதை யானைக்குன்று என்றழைக்கிறார்கள். இந்த கோவிலில் அமைந்துள்ள குளத்திற்கு சரவண பொய்கை என்று பெயர். குளத்திற்கு அருகே வள்ளியின் கோவில் ஒன்றும் அமைந்துள்ளது. குளத்தை அடுத்து வரும் படிகட்டுகளில் ஏறித்தான் முருகனை வழிபட முடியும். படிகட்டுகளின் பாதையில் இரண்டு மண்டபங்களும் அமைந்துள்ளது. அதில் எட்டு கால் மண்டபத்தை தவிர மற்றவைகள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தான் புதுப்பிக்கப்பட்டன.

அந்த எட்டு கால் மண்டபம் மட்டும் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. வள்ளிமலைக் கோவிலை புதுப்பிக்கும் பணிகள் நடந்த போது எட்டு கால் மண்டபப் பகுதியில் உள்ள ஒரு கல்லை அகற்றும் போது அங்கிருந்து வாசனை நிரம்பிய புகை வந்ததாகவும், அதற்குள் சித்தர்கள் தியான நிலையில் இருந்ததைப் பார்த்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. அதனால் அவ்விடத்தில் மட்டும் எந்தவித மாற்றமும் செய்யாமல் அந்த கல்லை அப்படியே மூடி விட்டனர் என்றும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. தற்போதும் அப்பகுதியில் சித்தர்கள் தவம் புரிந்து வருவதாகவும் கருதப்படுகிறது. அதனால் தான் அப்பகுதி எவ்விதத்திலும் மாற்றியமைக்கப் படவில்லை. படிகளைக் கடந்து கோவிலுக்குச் சென்றால் அங்கு நம் கண்களை வியப்பில் ஆழ்த்தும் வகையில் ஒரே கல்லினால் குடைந்து செய்யப்பட்ட கோயில் நம்மை அதிசயிக்க வைக்கிறது.

நுழைவாயிலில் உள்ள ஒரு சன்னதியில் வள்ளி அம்மன் பாறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த சிற்பத்திற்கும் ஆடைகள் அணிவிக்கப்பட்டு தீபாராதனைகள் நடைபெறுகின்றன. அவரை வணங்கி விட்டு உள்ளே செல்லும் போது சாதாரண உயரம் கொண்டவர்களும் குனிந்து தான் செல்ல வேண்டும். அவ்வளவு தாழ்வான நுழை வாயிலை அடுத்து முருகன் கர்ப்பகிரகம் காட்சி அளிக்கிறது. மேலே பார்த்தால் பாறை எங்கே நமது தலையில் விழுந்து விடுமோ என்ற அச்சம் உருவாகிறது. பாறைகளைக் குடைந்து அதற்குள் முருகனை வைத்து வழிபட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்படி தோன்றியிருக்கும் என்று பிரம்மிப்பாக உள்ளது. எப்படித்தான் இந்த கோவிலை உருவாக்கியிருப்பார்கள் என்று நாம் பிரம்மித்து நிற்கும் போது கோவில் கருவறைக்குள் உள்ள ஒரு துளையைக் காண்பித்து, இது சித்தர்கள் சென்று வந்து கொண்டிருந்த இடம் என்றும் தற்போதும் இதற்குள் சித்தர்கள் இருப்பதாகவும் நம்பப்படுகிறது என்று கூறுகிறார் கோவில் பூசாரி.

மேலும் அப்பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு பாறையைப் பார்த்தால் யானையின் உருவம் தெரிகிறது. வள்ளியை தன் பால் கவர முருகனுக்கு உதவி செய்ய வந்த விநாயகர் பெருமான் தான் அந்த யானையின் உருவம் கொண்ட பாறை என்று நம்பும் பக்தர்கள் அதனை கணேச கிரி என்று பக்தியோடு வணங்குகிறார்கள்.

காட்பாடி அருகே, வேலூர் மாவட்டம்:

வள்ளிமலை - ஒரு சமணத் தலம்

✍️ சிவ சங்கர்

கோவிலில் இருந்து இரண்டு கி.மீ. தொலைவில் சுவாமி சட்சிதானந்தர் சமாதி அடைந்த ஆசிரமும் அமைந்துள்ளது. மலையின் உச்சியில், திருமால் கிரீஸ்வரா கோவிலும் உள்ளது. ஆசிரமத்தின் மேற்குப் பகுதியில் ஒரு சுனை உள்ளது. அதனை சூரியன் காணாத சுனை என்று அழைக்கின்றனர். ஏனெனில் அந்த சுனையின் மீது சூரியனின் கதிர்கள் விழுந்ததே இல்லையாம். இதற்கு ஒரு புராணக் கதையும் உள்ளது. அதாவது முருகன் வயதான தோற்றத்தில் வள்ளியிடம் வந்து தனக்கு பசிப்பதாகவும், தேனும், தினை மாவும் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அதன் படி வள்ளியும் கொடுத்தார். அதனை சாப்பிடும் போது முருகனுக்கு விக்கல் எடுத்ததாகவும், அதற்காக வள்ளி ஓடோடிச் சென்று இந்த சுனையில் இருந்து தான் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்த சுனைக்கு மிகவும் மகத்துவம் உள்ளதாக பக்தர்கள் நம்புகின்றனர். திருமணமாகாத பெண்கள் இந்த சுனையில் இருக்கும் நீரை எடுத்து தலையில் தடவிக் கொண்டு தனக்கு நல்ல கணவன் வர வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வது வழக்கம். இந்த கோவில் காலை ஆறு மணி முதல் மாலை ஆறு மணி வரை மட்டுமே திறந்திருக்கும். கோவிலுக்குள் நான்கு மணிக்கெல்லாம் சென்று விட்டால் அதற்கு பின்னர் இரண்டு கி.மீ. தூரம் நடந்து சென்று ஆசிரமம், சுனை, திருமால் கிரீஸ்வரர் கோவில்களை தரிசனம் செய்து விட்டு திரும்ப இயலும். கோவிலின் நடை சார்த்தப்பட்டாலும், மற்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று திரும்ப தனி வழி உள்ளது. சென்னையில் இருந்து வள்ளிமலைக்குச் செல்ல இரண்டரை மணி நேரம் ஆகும். சென்னையில் இருந்து வேலூர் அல்லது ஆரணி ஆற்காடு செல்லும் பேருந்துகள் பல வள்ளிமலையில் நின்று செல்லும். எனவே இறைத்தன்மை வாய்ந்த இத்தலத்திற்கு சென்று வள்ளி மலையின் அற்புதத்தை கண்டு வாருங்கள். வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராய் வீற்றிருக்கும் முருகனின் அருளைப் பெற்று வாருங்கள்.

Sri Ganesh Glass & Plywoods

Entire range of Plywoods, Glasses, Doors & all branded laminates.

Greenply · sharon PLY · CENTURYPLY · Tulip PLYWOOD

#2/1, Kambar Salai,
Mugappair West, Chennai - 600 037.
Mobile: 9380337886, 9566118008
e.mail: sriganeshglassandplywoods2014@gmail.com
Ph: 044 26244992.

Odia crafts:

Osakothi murals in terracotta

✍️ Vaibhav

Osakothi murals in terracotta is a perfect jugalbandi among Odia crafts. Depicting scenes from the Ramayana, the Mahabharata, the stories of Jagannath and local lores these folk illustrated pots and jars are used in festivals and rituals in Ganjam and Puri regions.

However the tradition is almost extinct now and thanks to the efforts of Kalabhoomi these have become accessible to all of us to appreciate this timeless Odia Craft.

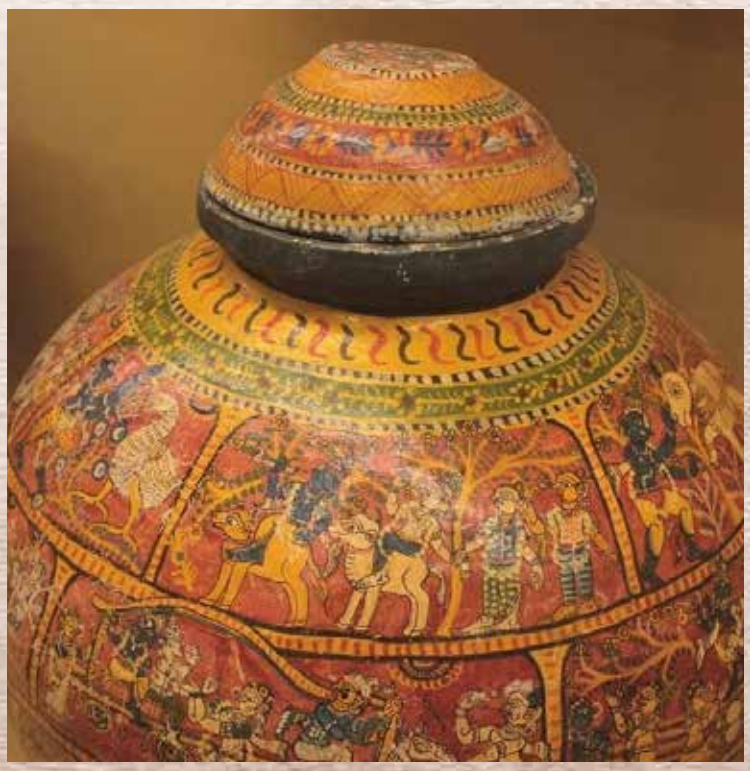

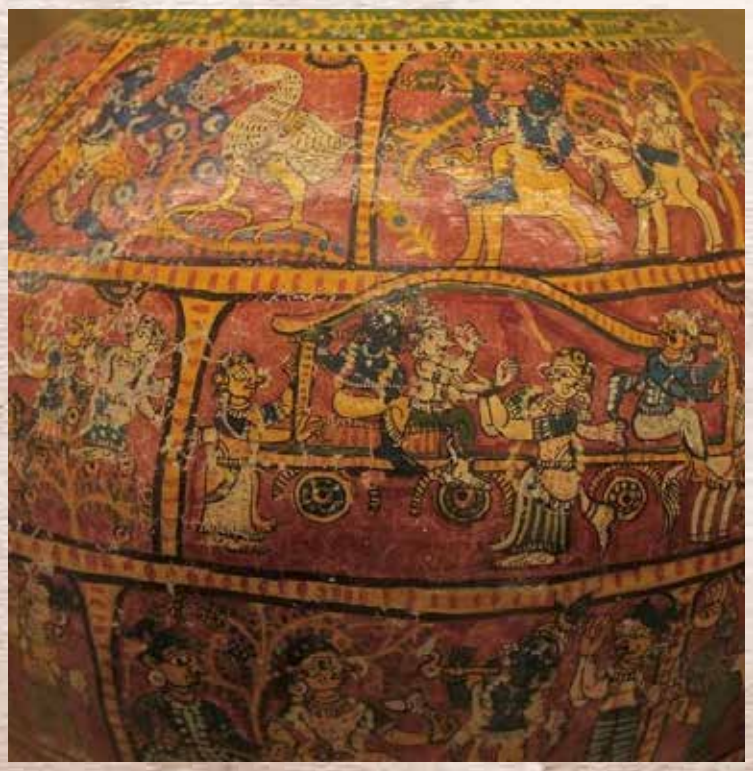

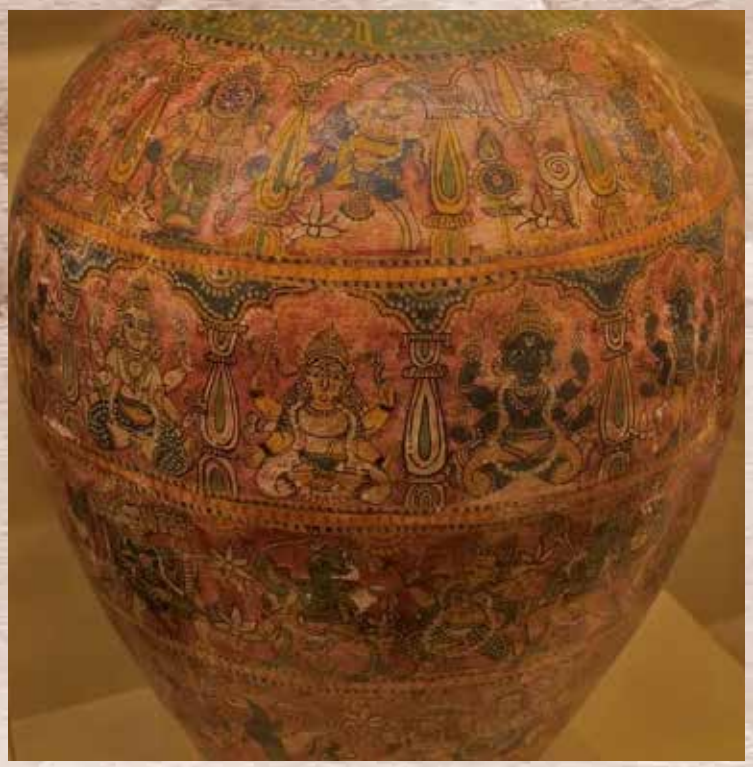

Odia crafts:

Osakothi murals in terracotta

✍️ Vaibhav

Osakothhi, a living tradition of mural paintings and performances of music, singing, dance and trance is unique to South Odisha, particularly the erstwhile Ganjam district. A few years ago I had an exciting trip to South Odisha. I had accompanied my artist friend to his village Ghatakuri in Ganjam district. Ghatakuri, a small village is located at the outskirt of Aska town, famous for its Sugar factory. By the time we reached in his village it was a bit earlier than the lunch time. My friend got engaged in exchanging family topics with his relatives, and I, falling short of what to do, went out for a stroll in the village to kill my time. While doing so; on the bending of the road at a corner of the village, I came across the drawings of colourful figures being drawn on a wide mud wall of a house. The drawings were of very raw quality and the use of colour was crude. However, the overall look of wall-painting had a magnetic pull inherent in it. It was characteristically a rural mural painting.

The figures were of religious nature; like the Kali, Durga, Mangala, Shiva and Parvati etc., and were drawn on separate well-defined sections amidst figures of people, animals and various familiar objects being used or associated with in our daily life. And a boat was being drawn at the base of the whole painting as if holding all of it. As I enquired what it was, my friend informed me that it was Osakothi, being worshiped upon a vow to fulfill a personal desire by someone involving village community. After my return, when I wanted to know more about it there was virtually nothing available on the internet. As I had gathered, the famous Painter, Art Historian and Litterateur Dr. Dinanath Pathy has co-authored the only book on the Osakothi painting tradition, titled 'Murals of Goddesses and Gods' with Dr. Eberhard Fischer which was published by Indira Gandhi National Centre for the Arts (IGNCA), New Delhi and Museum Rietberg, Zurich.

What is Osakothi?

As I got to know from Dr. Dinanath Pathy, Osakothi is an alternative worshiping of Devi by the rural agricultural community, and being held for five, seven, fourteen or twenty-one days depending on the financial capacity of the devotee during the month of Ashwina-Kartika in rural Ganjam. Osakothi tradition is considered as a fertility festival as people those who keep the vow to organize it, they normally had it in their mind to be blessed with offspring. Besides, since the worshipping time coincides with the new cultivation season, 21 types of seeds are put on soil on a 'Kula' or bamboo separator those sprout during the time period.

It is very interesting to note that Osakothi is a participatory ritual by all the communities of the village. Although a particular household takes the initiative to organize it for the fulfillment of a desire, almost all the households across communities contribute for the celebration. Though the primary attraction of Osakothi celebration is mural paintings on the empty wall, singing, dancing and getting into trance are integral part of the ritual practice. The lines with twig-brush are gaudy, yet unique. There is a lyrical grace in the rhythmic rendering of lines. This is known as Gara Banaka. Though Osakothi painting is linear, the colour application or Ranga Banak is an important aspect. The painters after delineating the basic structures of the figures take to laying colours. They are neither hesitant nor flattered while selecting the definite shades for different motifs. They choose bright colours like ultramarine, deep cadmium yellow, vermillion, viridian green and black. When all the shades are applied, the canvas looks very full and delighting.

Incredible India: Images of India through Paintwork

✍️ Chandra

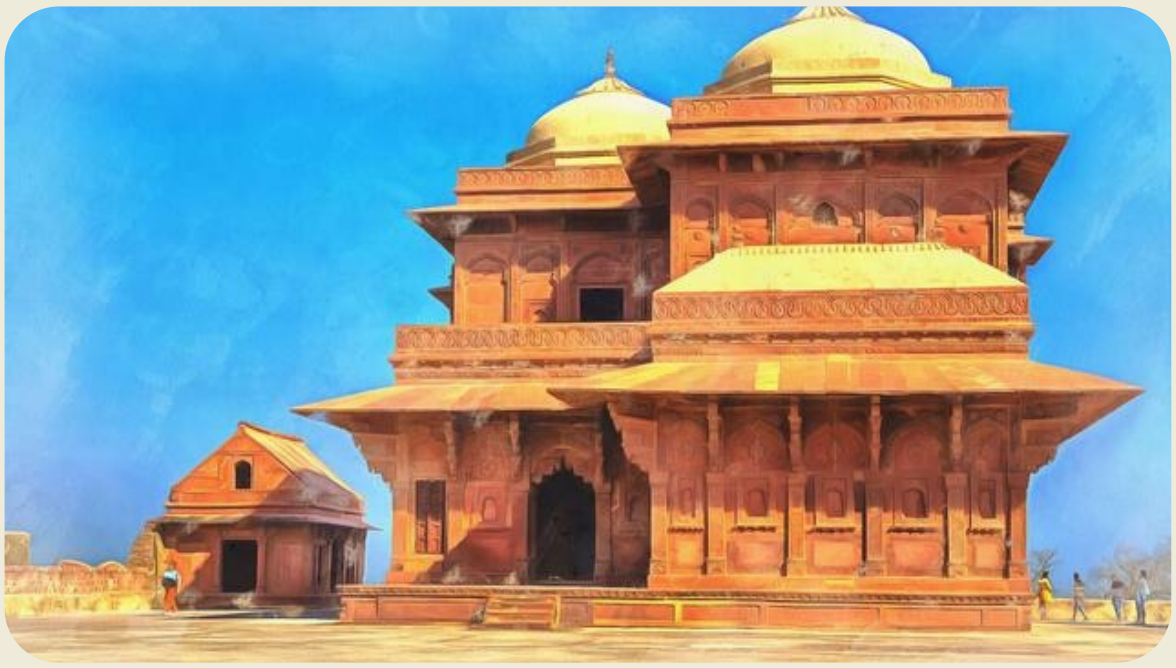

Incredible India: Images of India through Paintwork

✍️ Chandra

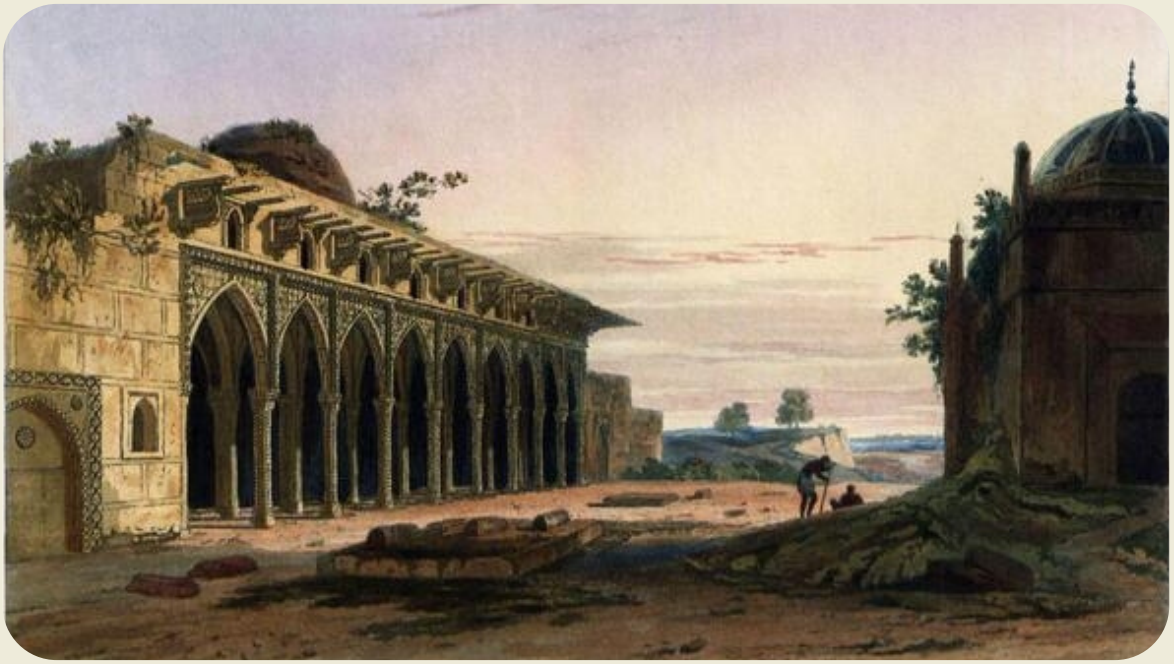

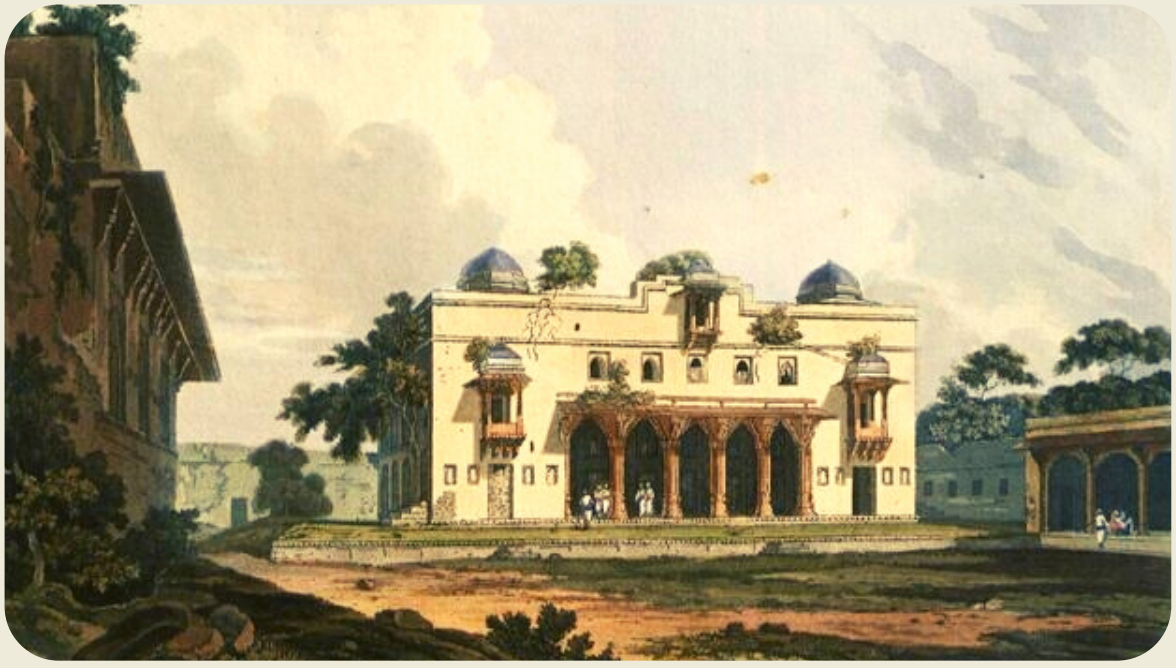

தெனாலி இராமன் கதைகள்:

துர்அதிஷ்டசாலி

✍ ஆதித்தியன்

ஒரு காலத்தில், விஜயநகரத்தில் இராமையா என்ற ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். மக்கள் அவருக்கு ஒரு துரதிர்ஷ்டம் இருப்பதாக நம்பினர், மேலும் அவருடன் பேசுவதையோ அல்லது அவரது முகத்தைப் பார்ப்பதையோ தவிர்த்தனர்.

மன்னர் இராமையாவின் மீது இரக்கப்பட்டு உண்மையைக் கண்டறிய விரும்பினார். அதனால், ஒரு நாள் காலையில் இராமையாவை முதலில் சந்தித்தார்.

அன்று மன்னர் உணவில் "ஈ" ஒன்று விழுந்ததால், அவரால் அதை உண்ண முடியவில்லை. "எல்லாம் இராமையா தான் காரணம்!", என்று அவர் நினைத்தார். "அப்படியானால், இராமையாவைப் பற்றி மக்கள் சொல்வது உண்மைதான்!" என்று மன்னர் எண்ணினார்.

இராமையாவை தனது நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்து வர மன்னர் உத்தரவிட்டார். உடனே இராமையா அங்கு வந்தார். "உனனிடம் ஒரு துரதிர்ஷ்டம் இருக்கிறது, இராமையா!", என்று மன்னர் கோபப்பட்டார்; "உன்னை தூக்கிலிட வேண்டும்" என்றார் அவர்.

தெனாலி இராமன் கதைகள்:

துர்அதிஷ்டசாலி

✍ ஆதித்தியன்

இதைக் கேட்ட இராமையாவின் மனைவி வருத்தமடைந்தாள். நீதிமன்றத்தின் புத்திசாலி அமைச்சரான தெனாலிராமனிடம் ஓடி, அவரது உதவியை நாடினாள்.

இராமன் தன் திட்டத்தை இராமையாவின் காதில் கிசுகிசுத்தார். இராமையாவின் கடைசி ஆசையைக் கேட்டபோது, "நான் மன்னரை சந்திக்க விரும்புகிறேன்" என்று அவர் கூறினார். எனவே, இராமையா அரசரிடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

"நீங்கள் என்னைப் பார்த்தீர்கள், உங்களுக்கு உணவு கிடைக்கவில்லை; நான் உங்களைப் பார்த்தேன், எனவே நான் இறக்கப் போகிறேன்! நீங்கள்தான் என்னைவிட பெரிய துர்அதிஷ்டசாலி அல்லவா?" என்று கத்தினார் இராமையா. அரசன் தன் தவறை உணர்ந்தார். அன்று முதல் இராமையாவை எவரும் துர்அதிஷ்டசாலி என்று அழைப்பதில்லை.

Turuvekere, Karnataka, India:

Darshan of Chennakeshava

Srinivasan

The beautiful Vigraha of Chennakeshava inside the Garbhagriha is carved out of Krishnashila (black stone) and stands on a Garuda Peetha (Pedestal). Chennakeshava holds Shanka and Chakra in his back hands, while in his front holds he holds Padma and Gadha.

Sri Chennakeshava temple in Turuvekere is an Ekakuta temple built by Somanna Dannayaka - a general under the reign of Hoysala King Narasimha III. During the time of Hoysalas, Turuvekere was a prominent Agrahara named Sarvajna Vijaya Narasimhapuri. The temple faces east and has Mukhamantapa, Navaranga Antarala and Garbhagriha. Like other Hoysala temples this temple too stands on a star shaped Jagati (Platform). It is a fine example of Bhumija style of architecture.

The beautiful Vigraha of Chennakeshava inside the Garbhagriha is carved out of Krishnashila (black stone) and stands on a Garuda Peetha (Pedestal). Chennakeshava holds Shanka and Chakra in his back hands, while in his front holds he holds Padma and Gadha. There are miniature carvings of Vishnu's Dashavatars on the Prabhavali.

Amaravathi town, Guntur district, Andhra Pradesh:

Amararama - One of the five Pancharama Kshetras

Srinivasan

Amararama is one of the five Pancharama Kshetras that are sacred to the Hindu god Shiva. The temple is located in Amaravathi town of Guntur district in the Indian state of Andhra Pradesh. Amareswara Swamy or Amaralingeswara Swamy refers to Lord Shiva in this temple. The temple is situated on the southern bank of Krishna River. The consort of Lord Amareswara Swamy is Bala Chamundika. The Sivalinga at this place is installed and established by Lord Indra.

The Deity:

The Sivalinga here is very tall that the Archakas mount a pedestal platform, and perform the daily rituals as well as Abhisheka. The top of the Linga has a red stain on it. It is said that Sivalinga was growing up in size and to stop its growth, a nail has been hit onto the top of the Sivalinga. When the nail dug into the Linga, blood started to ooze from the Sivalinga it seems. The stain can be see even today.

History:

Vasireddy Venkatadri Naidu, King of Chintapalli and later Dharanikota, was a great devotee of Amareswara. He expanded and renovated the temple. The popular legend has it that once during the course of putting down a rebellion in his land the King had to have recourse to a massacre of the Chenchus, whereupon he lost his mental peace, which he regained only when he came to Amaravati. He shifted his place from Chintapalli to Amaravati in 1796, and devoted his entire life, time and revenues to building temples for Lord Siva. He renovated the Amareswaraswamy temple here, engaged nine learned Archakas for the daily Archana of the Lord, and provided them with all the needs of livelihood, including 12 acres (49,000 m2) of land to each. The temple as it stands owes much to him.

As per Legend, the demon king named Tarakasura defeated the Gods after being awarded a boon by Lord Shiva. Shiva vowed to kill the demons and hence the Gods came to reside here and since then the place came to be called Amaravati. Lord Shiva is worshipped as Amareswara with his consort Bala Chamundika, who is considered as the fourth of the 18 Goddesses. Sri Krishnadevaraya had visited this temple after the war of Kodapalli.

Architecture:

Amaravati temple has also a wealth of inscriptions on its walls like those of the Kota chiefs of Amaravati and of Sri Krishandevaraya, the great Vijayanagara emperor. On a pillar in the Mukhamantapa, the wife of Proli Nayudu, who was minister of Kota King Ketaraja, has left an inscription.

Festivals:

The main festivals in the temple are the Mahashivaratri, which comes in the Magha Bahula Dasami and the Navaratri and the Kalyana Utsavas. Amaravati is thus an important Kshetra situated at a particularly sacred spot of the holy river Krishna and is a consecrated place of worship, of importance to Hinduism.

Amaravathi town, Guntur district, Andhra Pradesh:

Amararama - One of the five Pancharama Kshetras

Srinivasan

Amararama is one of the five Pancharama Kshetras that are sacred to the Hindu god Shiva. The temple is located in Amaravathi town of Guntur district in the Indian state of Andhra Pradesh. Amareswara Swamy or Amaralingeswara Swamy refers to Lord Shiva in this temple. The temple is situated on the southern bank of Krishna River. The consort of Lord Amareswara Swamy is Bala Chamundika. The Sivalinga at this place is installed and established by Lord Indra.

Transport:

The temple is located at a distance of 40km from Guntur. State run APSRTC runs bus services from Guntur, Vijayawada and Mangalagiri to this temple.

Renovation:

The Gopuram of the temple is renovated as it developed cracks in masonry due to the passage of Heavy equipment. It was rebuilt at a cost of Rs.1.56 crore. The former structure was renovated in 1796 by the local ruler Vasireddy Venkatadri Nayudu. During this renovation ancient artifacts dating back 1800 years are found in the Foundation pits.

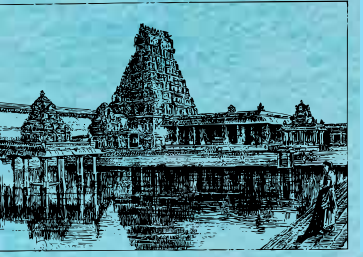

Wayanad district, Kerala:

Seetha Lava Kusha Temple

✍️ Dinesh

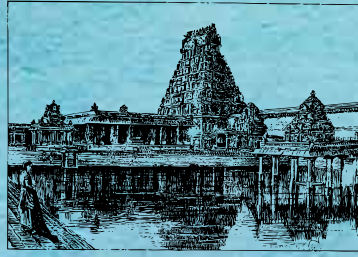

King Rama had banished his pregnant wife Sita, and sent her away to live in the forest, where she her was brought by Lakshmana and Hanuman and left in the then forest village of Pulpalli in the hermitage of Valmiki. The Sita idol here is known as Jadayattakavu Amma or Chedathinkavu. It is believed that Lava and Kusha were born here in Valmiki Ashrama and grew up in this place under the tutelage of the sage Valmiki. The main shrine here is dedicated to Sita and flanked by shrines of her sons, Lava and Kusha (known locally as Murikannmar).

Did you know that the Seetha Lava Kusha Temple in Pulpalli, north-west of Sultan's Bathery in Wayanad district, Kerala is where during the epic days of Ramayana, Sita, wife of Rama lived with her two sons?

The Seetha Lava Kusha Temple in Pulpalli, a Grama Panchayath town now 25 km north-west of Sultan's Bathery town in Wayanad, Kerala, is unique and probably the only one of its kind, entirely dedicated to Sita and her sons Lava and Kusha of the epic Ramayana vintage. King Rama had banished his pregnant wife Sita, and sent her away to live in the forest, where she her was brought by Lakshmana and Hanuman and left in the then forest village of Pulpalli in the hermitage of Valmiki. A large number of termite mounds (Valmeekam) are seen at different spots in this village; this is associated with the sage Valmiki (huge anthills formed around Agni Sharma who was perfroming penance for a long time and this earned him the name of Valmiki), who authored the epic Ramayana. The main shrine here is dedicated to Sita and flanked by shrines of her sons, Lava and Kusha (known locally as Murikannmar).

Local legends connect Pulpalli region with many important episodes from the Ramayana. It was built by Pazhassi Raja (January 1753 – November 1805), of the Kottayam royal clan, who was known as Kerala Varma and was also known as Cotiote Rajah and Pychy Rajah, and who was a staunch devotee of Goddess Sita. It is also said that during the Pazhassi rebellion, Pazhassi Raja sought refuge in this temple precicnts of Pulpalli forest. He managed the temple for many years. The meetings and discussions with his army chieftains were held in the courtyard of this temple. Later the management of this temple came in the hands of the Kuppathode family and the renowned Nair family in Wayanad.

The Sita idol here is known as Jadayattakavu Amma or Chedathinkavu. It is believed that Lava and Kusha were born here in Valmiki Ashrama and grew up in this place under the tutelage of the sage Valmiki. It is also believed that even the name Pulpally is connected to the bed of Darba grass (Kusha grass) on which Kusha is believed to have played as a child. This sacred place was also known as Sisumala.

A story connected with this temple, is dated to 18th century when Tipu Sultan of Mysore Kingdom invaded Wayanad and established his Sultan Bathery and the fort near here. It is said that Tippu Sultan wanted to demolish this temple but the act failed as Sita with her supreme power, created darkness in noon around the temple which made Tippu Sultan's army to

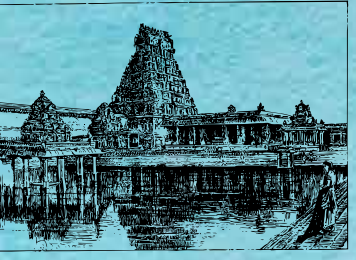

Wayanad district, Kerala:

Seetha Lava Kusha Temple

✍️ Dinesh

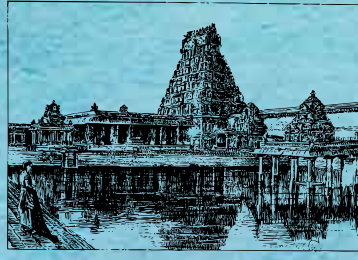

King Rama had banished his pregnant wife Sita, and sent her away to live in the forest, where she her was brought by Lakshmana and Hanuman and left in the then forest village of Pulpalli in the hermitage of Valmiki. The Sita idol here is known as Jadayattakavu Amma or Chedathinkavu. It is believed that Lava and Kusha were born here in Valmiki Ashrama and grew up in this place under the tutelage of the sage Valmiki. The main shrine here is dedicated to Sita and flanked by shrines of her sons, Lava and Kusha (known locally as Murikannmar).

retreat without demolishing the temple. Another interesting aspect around the temple environs is that there are no leaches here unlike the rest of the Wayanad forest area. According to the legend, Goddess Sita cursed the leeches that bit Lava and Kusha and banished them from Pulpally.

The temple's annual festival is celebrated in the first week of January, also considered to be the regional festival, which is attended by a large number of people belonging to different castes and creed. This temple is 50 km away from Kalpetta, 25 km from Sultan Bathery, and 41 km from Mananthavadi in Kerala.

Pune district of Maharashtra, India:

Rajgad fort

✍️ Srinivasan

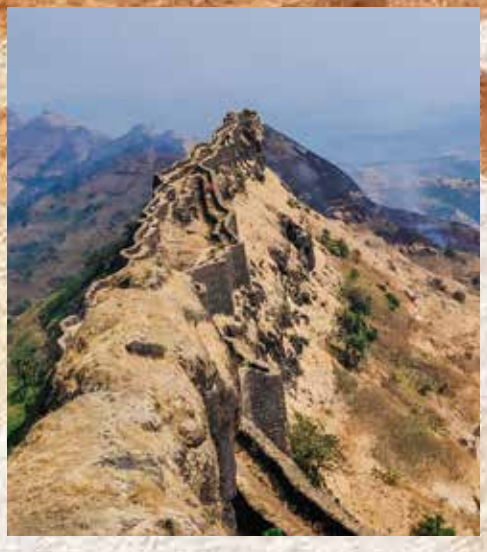

Rajgad fort, meaning the 'Ruling-fort', is a trekker's paradise. It is one of the most invincible forts of medieval Maharashtra and located on a triangular plateau of hills. One angle is Suvela Machi, located on the fort's eastern part.

- 60 km from Pune.
- This fort was built on a hill called Murumbadevi Dongar (Mountain of the Goddess Murumba).
- This fort was the capital of Maratha Empire for over 20 years under the rule of Chhatrapati Shivaji Maharaj.
- The Padmavati temple and Balle Killa are among the fort's attractions.

Pune district of Maharashtra, India:

Rajgad fort

✍️ Srinivasan

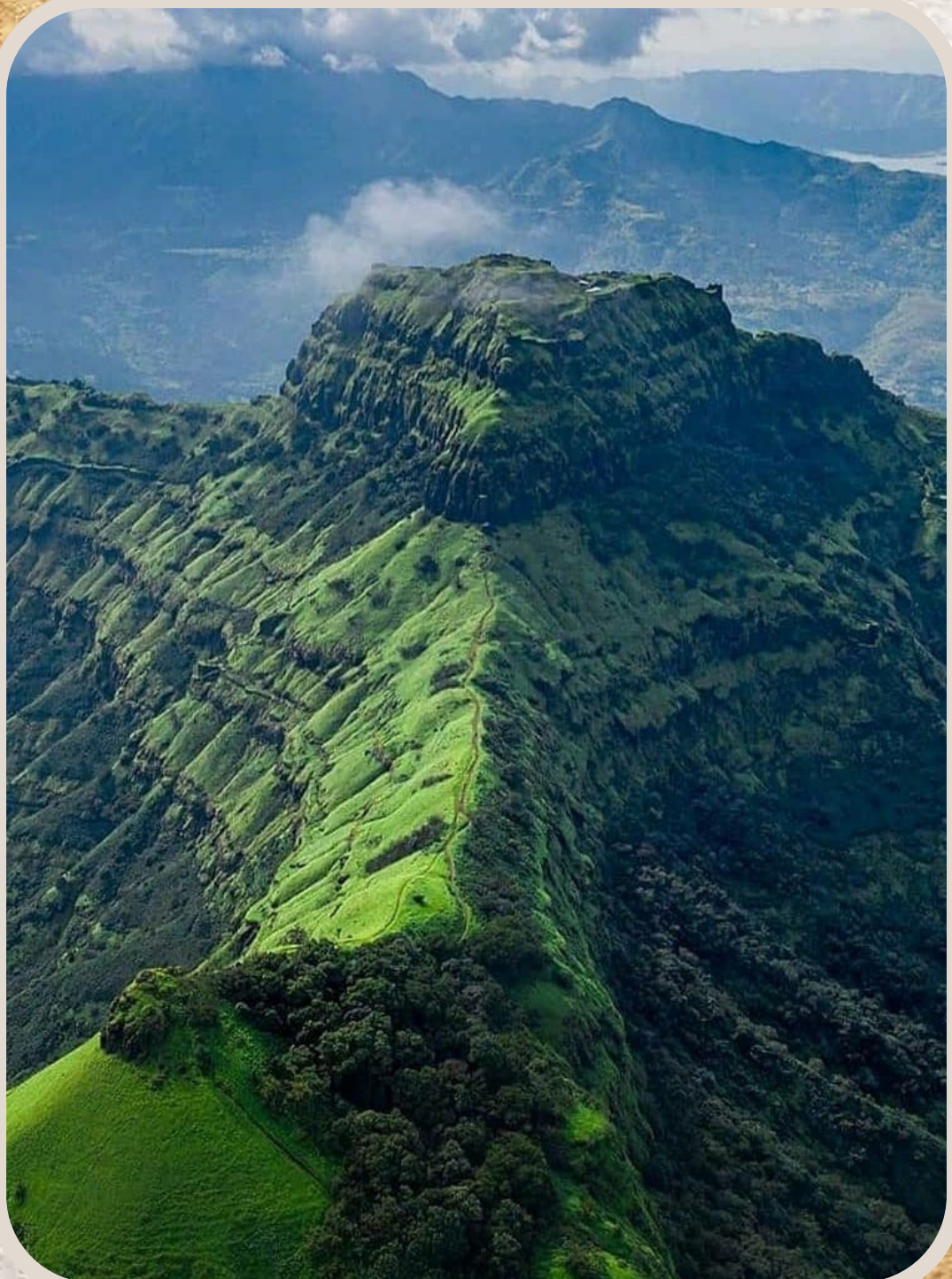

It is nearly 450 yrs old. It is situated at around 60Km from the city of Pune. This fort was the capital of Maratha Empire for nearly 25yrs under the leadership of Chhatrapathi Shivaji Maharaj. The diameter of the base of the fort was about 40 km which made it difficult to lay siege on it, which added to its strategic value.

The fort's ruins consist of palaces, water cisterns, and caves. This fort was built on a hill called Murumbadevi Dongar (Mountain of the Goddess Murumba). Rajgad boasts of the highest number of days stayed by Chhatrapati Shivaji Maharaj on any fort. It is visited often by selective tourists and trekkers from in and around Maharashtra throughout the year and especially during the monsoons for its beauty.

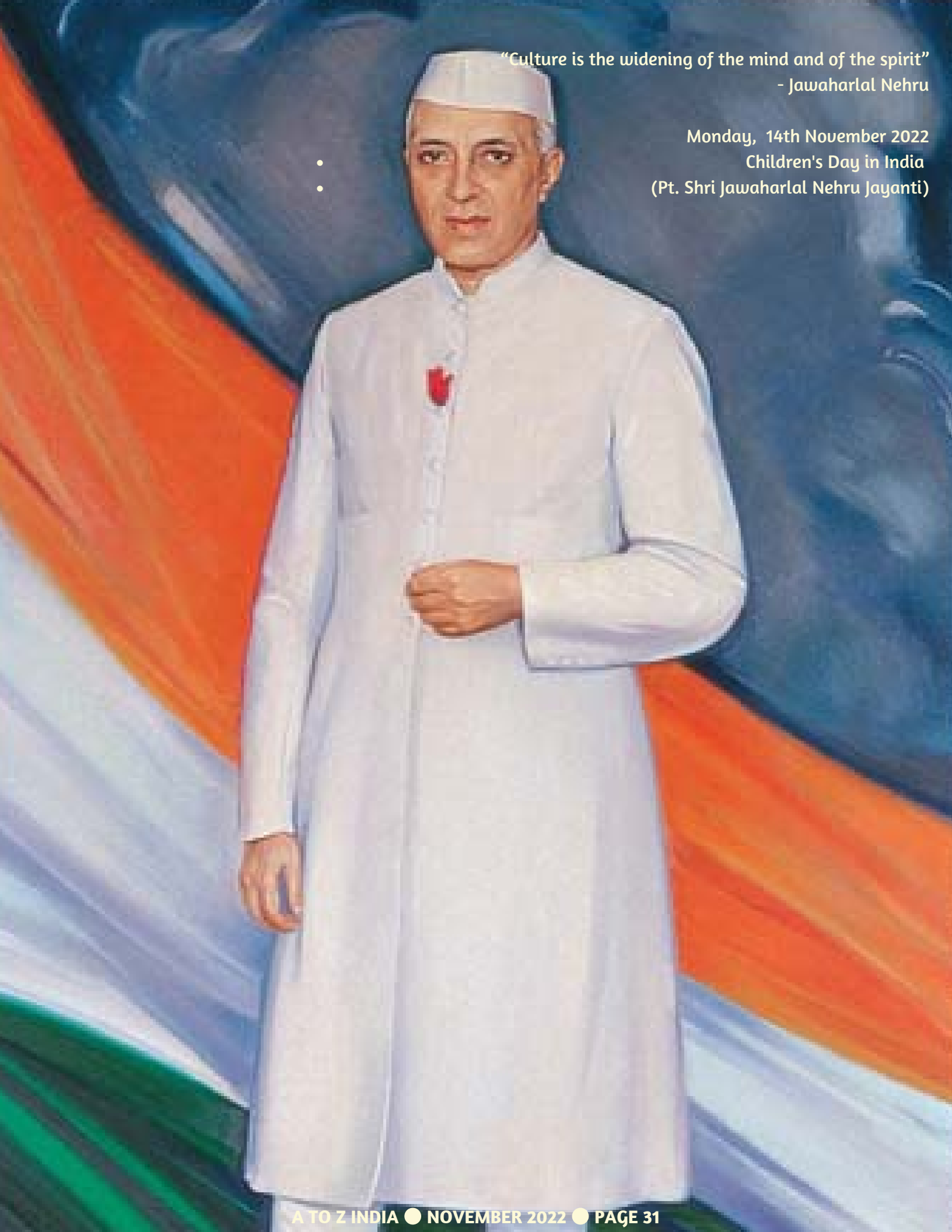

"Culture is the widening of the mind and of the spirit"
- Jawaharlal Nehru

Monday, 14th November 2022

- Children's Day in India
- (Pt. Shri Jawaharlal Nehru Jayanti)

SUDARSAN PLYWOODS Manufactured by Tulip PLYWOOD

சடாரியின் மகத்துவம்:

பெருமாள் கோவில்களில் சடாரி வைப்பதின் தத்துவம்

✍️ இந்திரா

வைணவக் கோயில்களில் பெருமாளை சேவித்த பிறகு, பக்தர்களுக்கு ஆசிர்வாதம் செய்ய சடாரி என்ற மகுடத்தைத் தலையில் வைப்பார்கள். சற்று கவனித்துப் பார்த்தால், அதன் மேல் இரண்டு பாதச்சுவடுகள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். அதென்ன திருமுடியின் மேல் திருவடி? பெருமாளை சேவிக்கிறோம், துளசி தீர்த்தம் ஆனப் பிறகு, சடாரி வைத்துக் கொள்கிறோம். அதன் பின்னணியை பற்றி அறிந்துக் கொள்வோம்.

ஒருமுறை, தான் வாசம் செய்யும் வைகுண்டத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணன் சயன நிலைக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகும் சமயம், தன்னுடைய சங்கு, சக்கரம், திருமுடி ஆகியவற்றை எடுத்து, ஆதிசேஷன் மீது வைத்தார். திடீரென தன்னை தரிசிக்க வந்த முனிவர்கள் குரல் கேட்டு, பாம்புப் படுக்கையில் இருந்து அவசரமாக எழுந்து சென்ற பரந்தாமன், வழக்கத்துக்கு மாறாக தன் பாதுகைகளை ஆதிசேஷன் அருகில் சயன அறைக்குள்ளேயே விட்டுவிட்டார். ஆதிசேஷன் மீது ஒய்யாரமாக சங்கும், சக்கரமும், கிரீடமும் அமர்ந்திருந்தன. ஆனால், அருகிலேயே பாதுகைகளும் இருந்தது அவற்றுக்குப் பிடிக்கவில்லை. சங்கும் சக்கரமும் பாதுகைகளைப் பார்த்து, "கவுரவத்தால் உயர்ந்த நாங்கள் இருக்கும் இடத்தில், தூசியிலே புரளும் பாதுகைகளான நீங்கள் எப்படி இருக்கலாம்?" என்று கேட்டன.

"இது எங்கள் தவறில்லை. பகவான்தான் எங்களை இங்கே விட்டுச் சென்றார்" என்றன பாதுகைகள். பகவான் திருமுடியை அலங்கரிப்பவன் நான். கரங்களை அலங்கரிப்பவர்கள் சங்கும், சக்கரமும்! ஆதிசேஷன் மீது அமரும் அருகதை எங்களுக்கு மட்டுமே

SUDARSAN PLYWOODS Manufactured by Tulip PLYWOOD

சடாரியின் மகத்துவம்:

பெருமாள் கோவில்களில் சடாரி வைப்பதின் தத்துவம்

இந்திரா

உண்டு. பாதங்களை அலங்கரிக்கும் கேவலமான பாதுகைகளான உங்களுக்கு இங்கே இருக்க அருகதை இல்லை. உங்கள் வழக்கமான இடத்துக்குப் போய்விடுங்கள் என்று, கோபத்துடன் சொன்னது கிரீடம். இதுவரை பொறுமையாக இருந்த பாதுகைகள், கிரீடம் இப்படிச் சொன்னதும் கோபத்துடன், "நாங்கள் பாதங்களை அலங்கரிப்பவர்கள்தான். ஆனால், கேவலமானவர்கள் அல்ல. மகரிஷிகளும் தேவர்களும் பகவானின் பாதங்களில் தங்களின் திருமுடிகள் படும்படி நமஸ்கரித்து வணங்குகிறார்களே தவிர, உங்களைத் தழுவித் தரிசிப்பதில்லை. புனிதமான திருவடிகளை அலங்கரிக்கும் நாங்களும் புனிதமானவர்கள்தான்" என்று பதிலுக்கு வாதிட்டன.

கிரீடத்துடன், சங்கும், சக்கரமும் சேர்ந்து கொண்டதால், தனித்து நின்ற பாதுகைகளால், ஏளனப் பேச்சைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாமல், பகவான் எப்போது வருவார். அவரிடம் முறையிடலாம் என்று கலங்கி காத்து நின்றன.

பகவான் வந்தார். அவர் பாதத்தில் கண்ணீர் சிந்தி, பாதுகைகள் முறையிட்டன. "இங்கே நடந்ததை நான் அறிவேன். என் சன்னதியில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் கிடையாது என்பதை உணராமல், கிரீடமும் சங்கும் சக்கரமும் கர்வம் கொண்டு, புனிதமான உங்களைத் தூற்றியதற்கான பாவ பலனை அனுபவிக்க வேண்டி வரும். தர்மத்தை நிலைநாட்ட, ஸ்ரீராமாவதாரம் நிகழும்போது, சக்கரமும் சங்கும் என சகோதரர்களாக பரதன், சத்ருக்னன் என்ற பெயர்களில் அவதரிப்பார்கள். அந்த அவதாரத்தில் நான் அரச பதவியை ஏற்று சிம்மாசனத்தில் அமர முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்.

SUDARSAN PLYWOODS Manufactured by Tulip PLYWOOD

சடாரியின் மகத்துவம்:

பெருமாள் கோவில்களில் சடாரி வைப்பதின் தத்துவம்

✍️ இந்திரா

அப்போது இந்தத் திருமுடியை சிம்மாசனத்தில் வைத்து அதன் மீது பாதுகைகளான உங்களை வைத்து, சங்கும் சக்கரமும் 14 வருடங்கள் உங்களைப் பூஜிப்பார்கள். அவரவர் வினைக்கேற்ப அவரவர் தேடிக் கொள்ளும் பயன் இது" என்றார் பகவான்.

பகவான் சிரசை அலங்கரிக்கும் திருமுடி, ஒருவகையில் உயர்ந்தது என்றால், அவரின் திருப் பாதங்களை அலங்கரிக்கும் பாதுகைகளும் மற்றொரு வகையில் உயர்ந்தவையே. சடாரியை நம் தலையில் வைத்துக்கொள்ளும்போது நம்முடைய 'நான்' என்ற ஆணவம், அகங்காரம் அழியவேண்டும், என்பதே சடாரி சாதித்தலின் பின்னணியில் உள்ள தாத்பரியம்...!!!

SUDARSAN PLYWOODS

ஹரித்ரா நதி, மன்னார்குடி:
இந்தியாவின் பெரிய தெப்பக்குளம்

✍️ இந்திரா

இந்தியாவின் பெரிய தெப்பக்குளம் மன்னார்குடியில் உள்ள ஹரித்ரா நதி. கோபிலர், கோப்பிரளயர் என்ற இரண்டு முனிவர்களுக்கு பரந்தாமன் கண்ணனாக காட்சி அளித்தார் என்றும், குளத்தில் கண்ணன் கோபிகையருடன் ஜலக்கிரிடை செய்த போது அந்த கன்னிகையரின் உடலில் பூசிய மஞ்சள் (ஹரித்ரா) மற்றும் நறுமணப் பூச்சுப்பொருட்கள் இக்குளத்தின் தீர்த்தத்தில் படிந்தபடியால் இக்குளம் ஹரித்ரா (மஞ்சள்) என்ற காரணப்பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது.

"ஊர்க்காரங்க ரொம்பத் தப்பு பண்ணி இருக்காங்க! ஹரித்ரா நதியாமே நதி..... சரியாச் சொன்னால் ஹரித்ரா கடல்னு வச்சுருக்கணும். ஹரித்ரா சமுத்ரம் கூடப் பொருத்தம்தான்! 1158 அடி நீளமும், 837 அடி அகலமுமா கிடக்கு. சுத்திவர வீதிகள்!"

இக்குளம் காவிரியின் மகள் என்றும், 66 கோடி புண்ணிய தீர்த்தங்கள் ஒன்று சேர்ந்தது என்றும் புராண வரலாறு கூறுகின்றன. ராஜகோபால சுவாமிக்கு தினமும் திருமஞ்சன தீர்த்தம் இக்குளத்தில் இருந்து தான் எடுத்துச்செல்கிறார்கள்.

பிருகு முனிவர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி காவிரியை பெரிய குளமாக தேக்கி அதில் ராஜகோபாலன் ஜலக்கிரிடை செய்ததாக கூறப்பட்டுள்ளது. 'கோவில் பாதி, குளம் பாதி' என்ற சொலவடை, மன்னார்குடிக்கு சிறப்பு சேர்த்தது. கோவிலின் வடக்கிலுள்ள, ஹரித்ரா நதி குளம், 23 ஏக்கர் பரப்பளவு உடையது. பார்ப்பதற்கு கடல் போல் காட்சியளிக்கும். குளத்துக்கு நடுவில் கோபுரத்தோடு ஒரு கோவில், ஸ்ரீ வேணுகோபால ஸ்வாமிக்கானது !

Quotes:

Move Ahead with Contentment and Faith

✍️ Midhun

Only deep knowledge can bring celebration, and you need to bring that celebration to everyone. Be content and know that you are at the right place, doing the right thing, and remember that only the best will happen to you.

You must have this strong belief that everything will be taken care of. Challenges do come in life and every challenge makes you strong and makes you shine from within.

Only a diamond gets cut. When a diamond is cut, it shines more. Similarly, with gold, when it is put in fire, it shines more. The more you crush the sugarcane, the more juice comes out of it. Similarly, in our life, problems come, but know that they are very small. Life is much bigger, and this is not our only life. We have had many lives in the past, therefore we must have a broad vision.

The more content you are, I tell you, miracles will be abundant in your life. If you are not experiencing miracles, don't worry, it will happen to you too. This is the beauty of this path; there is an abundance of everything. Be on the path and bring this fragrance to many more people.

Tulip
PLYWOOD
DESIGN IS THINKING
MADE VISUAL
CHOOSE TULIP

SUDARSAN
PLYWOODS

Better living
Starts and Ends at Ply.

9848161112 || 6304949806

sudarsanplylam@gmail.com | www.sudarsanplywoods.com

M G Road Vijayawda AP

Owned, Published & Printed by INDIRA SRIVATSA,
Printed at SRI AATHI LAKSHMI GRAPHICS,
14/33, Sivan Koil Cross Street, Kodambakkam, Chennai - 600024 &
Published from E 002, Premier Grihalakshmi Apartments,
Elango Nagar South, Virugambakkam, Chennai - 600092.
EDITOR: INDIRA SRIVATSA

ஏ டு இஸட் இந்தியா

-> உங்களுடைய படைப்புகளை அனுப்பவேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி:
editor.indira@gmail.com

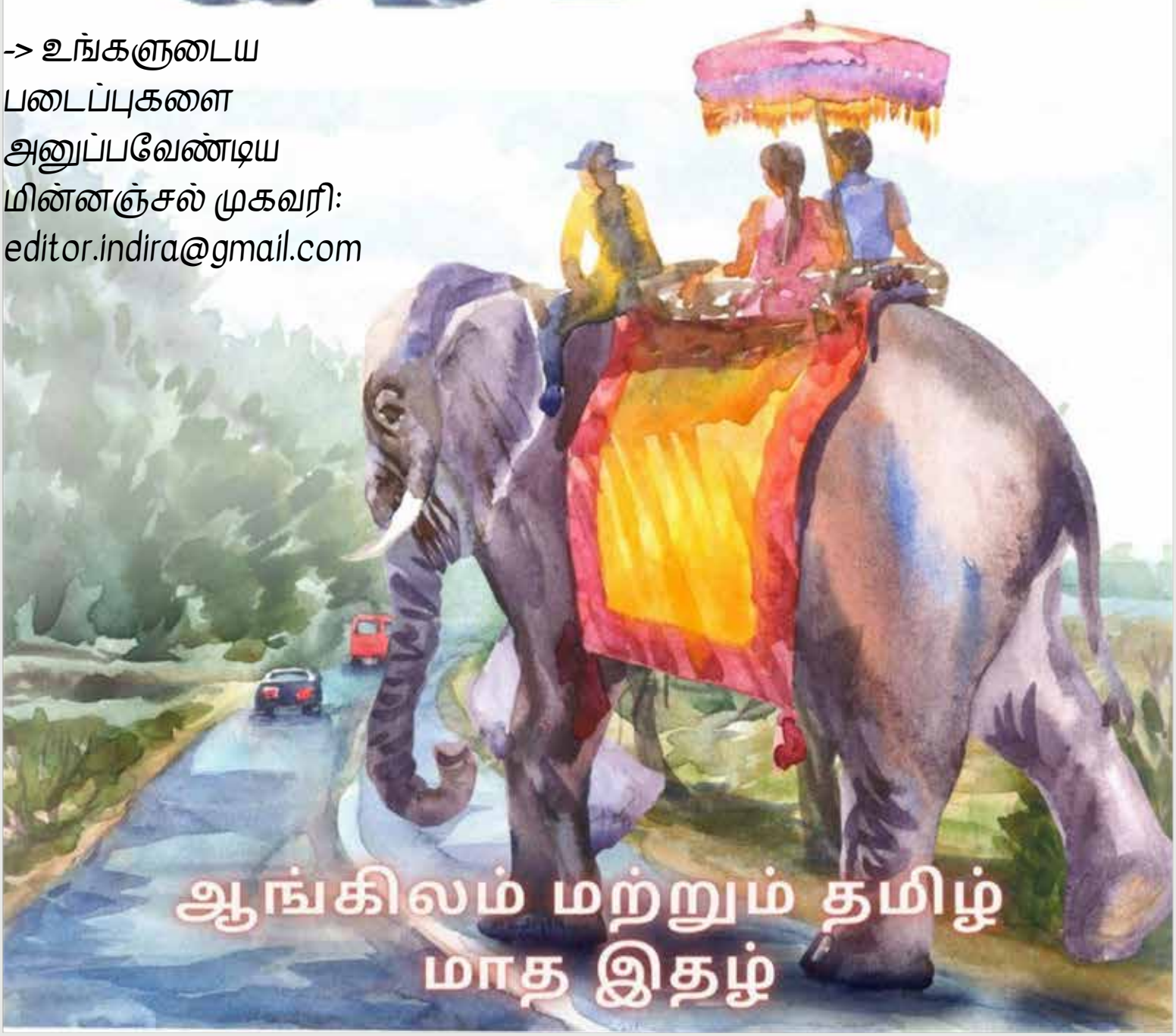

A TO Z INDIA
ENGLISH & TAMIL MONTHLY MAGAZINE
PUBLISHED ON THE FIRST WEEK OF EVERY MONTH
REG. WITH REGISTRAR OF NEWSPAPERS FOR INDIA
UNDER NUMBER TNBIL/2017/75531
R. DIS NO. 757/2017 ROC NUMBER L-105291/2021